

อ นุ ส า ร

จดหมายเหตุ

ISSN 0125 - 2461 ปีที่ 23 ฉบับที่ 225 มีนาคม 2540

- 8 ก.ค. 2540
สำนักบรรณสารการพัฒนา
Library and Information Center NIDA

การบริหารการประกันคุณภาพการศึกษา

อุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
● วัตถุประสงค์นโยบายและมาตรการฯ	3
● ประเพณีรับน้องใหม่	4
● ศาตราจารย์คนใหม่	10
● ภาพเป็นข่าว	11
● โครงการให้นักวิชาการไทยที่อยู่ ต่างประเทศกลับมาสอนในสถาบัน อุดมศึกษา	12
● การบริหารการประกันคุณภาพ กศ.	14
● 5 ปี สถาปนา ม.วลัยลักษณ์	20

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ
นายปราโมทย์ โชติมงคล
นางสาววรรณดี ศีตะนิธินันท์

บรรณาธิการ

นายกมล ศรีประสาธน์

เจ้าของ ทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 245-8323, 245-8923 FAX. 245-8923, 245-8930

ผู้โฆษณา วรรณฯ พูนพิน

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรการในการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ของทบวงมหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ การกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรการใน การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ตามมติของคณะ- อำนวยการประสานงานเรื่องกิจการนิสิตนักศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 1/2536 เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2536 ดังนี้

1. **วัตถุประสงค์** การจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ ควรมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ จัดเพื่อเป็น ประเพณีที่ดีงาม กับจัดเพื่อหล่อหลอมความเป็นสถาบัน คณะ โดยปลูกฝังและเสริมสร้างระบบความเป็นพี่น้อง ระเบียบวินัย ประเพณี ความสามัคคี น้ำใจ และ การช่วยเหลือแนะนำรุ่นน้อง

2. **นโยบาย** การจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ เป็น ประเพณีนิยมตามวัฒนธรรมอันดีงาม มหาวิทยาลัย/ สถาบันจะต้องรับผิดชอบกำกับดูแลและให้คำปรึกษา แนะนำให้การจัดกิจกรรมมีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์ และเสริมสร้างพัฒนานิสิตนักศึกษา โดยไม่มีความ รุนแรงหรือเป็นการล่วงละเมิดทำร้ายร่างกายและจิตใจ ของน้องใหม่ หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับของ มหาวิทยาลัย/สถาบัน โดยเฉพาะภาควิชา อาจารย์และ ข้าราชการ จะต้องให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือ กับมหาวิทยาลัย/สถาบันรับผิดชอบและดูแลการจัด กิจกรรมรับน้องใหม่ รวมทั้งการประชุมเชียร์ให้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

ทบวงมหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมให้จัดกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย/สถาบัน ส่วนการจัดกิจกรรม ภายนอกมหาวิทยาลัย/สถาบัน ให้อยู่ในดุลยพินิจ และ ความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย/สถาบันนั้นๆ

3. มาตรการ

3.1 มหาวิทยาลัย/สถาบันควรจะกำหนดกฎ

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์และมาตรการ ใน การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไว้ให้ชัดเจน สอดคล้อง กับแนวนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย เช่น ระดับ ขององค์กรนิสิตนักศึกษาที่มหาวิทยาลัย/สถาบันจะ พิจารณานุญาตและรับผิดชอบ กำกับ ดูแล และให้ คำปรึกษาแนะนำ ระยะเวลาการจัดประชุมเชียร์และ รับน้องใหม่ แนวการจัดทำโครงการเพื่อเสนอขออนุมัติ ต่อมหาวิทยาลัย/สถาบัน เป็นต้น ทั้งนี้ โดยให้ยืดหยุ่น แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมและลักษณะเฉพาะ ของแต่ละมหาวิทยาลัย/สถาบัน

3.2 ในการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และ ประชุมเชียร์ องค์กรนิสิตนักศึกษาควรจัดทำเป็น โครงการ โดยมีรายละเอียดชัดเจน เช่น หลักการ เหตุผล วัตถุประสงค์ กำหนดระยะเวลา สถานที่ งบประมาณค่าใช้จ่าย กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม กลุ่มนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบโครงการและ รับผิดชอบแต่ละกิจกรรม พร้อมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา โครงการและหรือผู้รับผิดชอบระดับสูงขึ้นไป แล้วนำ เสนอขออนุมัติหรือขออนุญาตต่อมหาวิทยาลัย/สถาบัน โดยผ่านความเห็นชอบจากผู้รับผิดชอบในระดับต่างๆ เช่น ภาควิชา คณะ

อนึ่ง ควรให้องค์กรหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมและระบุไว้ในโครงการด้วย เช่น สมาคมศิษย์เก่า องค์กรผู้ปกครอง

3.3 มหาวิทยาลัย/สถาบัน ควรดำเนินการ เกี่ยวกับการกำกับ ดูแล และให้คำปรึกษาแนะนำการ จัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ด้วยกลวิธีที่ เหมาะสม และประชาสัมพันธ์ให้ทั้งนิสิตนักศึกษาและ บุคลากรของมหาวิทยาลัย/สถาบัน ได้เข้าใจวัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรการและให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

รศ.วันชัย ศิริชนะ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานเปิดการสัมมนาผู้นำนิสิตนักศึกษาเรื่อง “รูปแบบการจัดการกิจกรรมประชุมเชียร์ และรับน้องใหม่ที่พึงประสงค์และเหมาะสมกับยุคสมัย” ณ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อเร็วๆ นี้

ประเพณีการต้อนรับน้องใหม่

ประเพณีการต้อนรับน้องใหม่เป็นประเพณีที่นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้ถือปฏิบัติกันมาเป็นเวลาช้านาน วิธีการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษามีหลายวิธีในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่งทำการต้อนรับน้องใหม่หรือเพื่อนใหม่ โดยการช่วยเหลือและจัดงานต้อนรับอย่างอบอุ่นเพื่อให้น้องใหม่หรือเพื่อนใหม่เกิดความประทับใจ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการปรับตัวของนักศึกษาใหม่มาก นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอีกหลายแห่งทำการต้อนรับน้องใหม่ โดย

การบังคับขู่เข็ญด้วยวิธีการต่างๆ เป็นเวลาหลายสัปดาห์ เพื่อให้น้องใหม่มีความสามัคคีแล้วจัดงานต้อนรับน้องใหม่อย่างอบอุ่นในที่สุด

นักศึกษาที่มีความเชื่อในการบังคับขู่เข็ญน้องใหม่นั้น ได้มีความเชื่อในวิธีการต้อนรับน้องใหม่ตามระบบโซตัส (SOTUS) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 5 ประการ ตามตัวอักษรทั้ง 5 ตัวคือ

1. ตัว S หมายถึง Seniority คือ เพื่อให้ให้นักศึกษารุ่นน้องเคารพอาจารย์และนักศึกษารุ่นพี่

2. ตัว O หมายถึง Order คือ เพื่อให้ให้นักศึกษารุ่นน้องเชื่อฟังคำสั่งของอาจารย์ และนักศึกษารุ่นพี่
3. ตัว T หมายถึง Tradition คือ เพื่อให้มีการรักษาเฉพาะประเพณีที่ดั้งเดิมและเหมาะสมไว้
4. ตัว U หมายถึง Unity คือ เพื่อให้ให้นักศึกษารักษาความสามัคคีระหว่างนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
5. ตัว S หมายถึง Spirit คือ เพื่อให้ให้นักศึกษามีจิตใจที่ดั้งเดิม มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม

ประวัติของประเพณีโชดัส

ระบบโชดัสได้เกิดขึ้นในโรงเรียนเตรียมทหารในประเทศสหรัฐอเมริกามาเป็นเวลาช้านาน ในช่วงปี ค.ศ. 1850 ถึง 1950 ระบบโชดัสได้แพร่ขยายเข้าไปในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา วิธีการบังคับขู่เข็ญนักศึกษาใหม่หรือน้องใหม่ด้วยวิธีการต่าง ๆ ของนักศึกษารุ่นพี่ทำให้นักศึกษาใหม่ได้เสียชีวิตไปหลายคน อย่างไรก็ตาม ระบบโชดัสทำให้นักศึกษารุ่นพี่สามารถสั่งให้นักศึกษารุ่นน้องทำในสิ่งต่าง ๆ ได้ดีพอสมควร จึงทำให้เกิดความพร้อมเพรียงในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา นักศึกษาจึงได้รักษาประเพณีโชดัสมาเป็นเวลาช้านาน (Buchanan, 1982)

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 หลายประเทศในทวีปยุโรปได้รับความเสียหายจากสงครามมาก ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งได้รับผลกระทบจากสงครามน้อยจึงเป็นประเทศที่มีความเจริญรุ่งเรือง และก้าวหน้าในวิชาการด้านต่าง ๆ จึงมีนักศึกษาต่างชาติไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก นักศึกษาต่างชาติได้รับเอาระบบโชดัสไปเผยแพร่ในประเทศของตน ระบบโชดัสจึงได้แพร่หลายไปยังประเทศฟิลิปปินส์และอีกหลายประเทศ

สำหรับประเทศไทยนั้นวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ หรือมหาวิทยาลัยแม่โจ้ในปัจจุบัน

ซึ่งอาจารย์ในยุคแรกส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ (University of the Philippines) วิทยาเขตลอสบานอส (Los Banos) อาจารย์ได้นำระบบโชดัสมาถ่ายทอดให้นักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2486 ก็ได้รับอิทธิพลของระบบโชดัสจากหลายทางด้วยกัน อาจารย์ในยุคบุกเบิกของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาจากประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น ที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐออริกอน (Oregon State University) และมหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ (Cornell University) ซึ่งมีส่วนอย่างมากที่ทำให้เกิดระบบโชดัสขึ้น และในช่วงแรกนั้นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วย ระบบโชดัส จึงได้เกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในปี พ.ศ.2496 สำหรับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็มีระบบโชดัสมาเป็นเวลาช้านาน ในปัจจุบันระบบโชดัส ก็เป็นที่นิยมในหมู่นักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทย (สำเนา และบุญเรียง, 2531)

วิธีการต้อนรับน้องใหม่แบบโชดัส

วิธีการประชุมซ้อมเพลงเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษาที่ยึดถือระบบโชดัสนั้น มีความแตกต่างกันตามยุคสมัยและสถาบันอุดมศึกษา ในแต่ละสถาบันก็มีกลุ่มนักศึกษาหลายกลุ่ม เช่น องค์การนักศึกษา คณะ สาขาวิชาเอก หอพัก สำหรับมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดก็มีกลุ่มนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตา และกลุ่มที่สอบเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดสอบ นักศึกษากลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ก็มีวิธีการต้อนรับน้องใหม่ที่แตกต่างกัน

การประชุมเชียร์หรือการประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์ คือการที่นักศึกษารุ่นพี่บังคับให้นักศึกษาปีหนึ่งเข้าประชุมเพื่อฝึกซ้อมเพลงเชียร์ของคณะและของมหาวิทยาลัย การประชุมเชียร์โดยทั่วไปเริ่มประมาณ

เวลา 18.00 น. มีการเข้าแถวตรวจสอบรายชื่อนักศึกษาใหม่ แล้วนักศึกษารุ่นพี่ก็เริ่มสอนเพลงเชียร์ให้รุ่นน้อง ระหว่างสอนเพลงเชียร์นักศึกษารุ่นพี่จะอบรมรุ่นน้อง บางครั้งก็ให้นักศึกษารุ่นพี่หลายคนพูดอบรมตักเตือน รุ่นน้องด้วยเสียงอันดังและข่มขู่ ที่เรียกว่า การวีก นักศึกษาใหม่ถูกบังคับให้นั่งตัวตรง หน้าตรงไม่ให้มองหน้ารุ่นพี่ บางครั้งนักศึกษารุ่นพี่พานักศึกษาใหม่ทั้งหมดไปวิ่ง แล้วสั่งทำโทษด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ยึดพื้น สก๊อตจัม นอนกถึงบนพื้นและการพารุ่นน้อง ไปลุยโคลน เป็นต้น การประชุมเชียร์แต่ละครั้งเลิกเมื่อเวลาประมาณ 23.00 น. ถึง 24.00 น. ส่วนจำนวนครั้งของการประชุมเชียร์แต่ละสัปดาห์นั้นก็แตกต่างกันไป แต่ละสถาบัน ซึ่งอาจเป็นสามถึงห้าครั้งต่อสัปดาห์ และมีการประชุมเชียร์อยู่ประมาณสี่ถึงหกสัปดาห์ ก็มีการต้อนรับน้องใหม่ ซึ่งถือว่าการประชุมเชียร์สิ้นสุดลง

การต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษาแต่ละสถาบันก็มีความแตกต่างกันมาก การต้อนรับน้องใหม่ของสถาบันที่มีหอพัก แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ “การต้อนรับ” และ “การรับ” การต้อนรับเริ่มขึ้นตอนเช้ามีวันเสาร์ เวลา 02.00 น. ด้วยการปลุกน้องใหม่ที่หอหรือที่เรียกว่า “การปล้นหอ” โดยนักศึกษารุ่นพี่ปลุกน้องใหม่ด้วยเสียงอันดัง เช่น การจุดประทัด การตะโกน ด้วยเสียงอันดัง และการเคาะสิ่งของที่ทำให้เกิดเสียงดัง เป็นต้น เมื่อน้องใหม่ตื่นขึ้นทั้งหมดแล้ว บางแห่งก็ให้คลานอยู่ภายในหอพัก บางแห่งก็พาน้องใหม่ออกนอกหอพัก ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ โดยรุ่นพี่เป็นผู้สั่งให้น้องใหม่ทำงานถึงเวลา 08.00 น. ก็หมดรายการช่วงเวลาเช้ามืดและช่วงเช้า รายการภาคกลางวันเริ่มตั้งแต่เวลา 09.00 น. ถึง 10.00 น. โดยเริ่มขบวนน้องใหม่ซึ่งเป็นวิธีการที่คล้ายกันทั้งสถาบันที่มีหอพักและสถาบันที่ไม่มีหอพัก ในช่วงนี้ไม่มีการวีก แต่เป็นการเล่นสนุก ระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง รุ่นพี่ให้รุ่นน้องลอดขุมต่างๆ รุ่นพี่ใช้สีทาหน้ารุ่นน้อง และสั่งให้น้องแสดงออกด้วยวิธีการต่างๆ รับประทานของที่แปลกๆ

“การรับ” เริ่มตอนกลางคืนวันเสาร์ โดยการเลี้ยง

อาหารมื้อเย็นแก่น้องใหม่ มีการละเล่น การแสดง และมิดนตรี เพื่อสร้างความเพลิดเพลิน และความประทับใจให้แก่้องใหม่ รุ่นพี่ให้น้องใหม่สนุกด้วยกัน และบางสถาบันก็ให้เดินรำร่วมกันอย่างเต็มที่ จนกระทั่งเวลา 24.00 น. หรืออาจถึง 02.00 น. จึงเลิกงานก็เป็นอันเสร็จงานต้อนรับน้องใหม่

ปัญหาที่เกี่ยวกับการต้อนรับน้องใหม่แบบโซตัส

หลักการของโซตัสเป็นสิ่งที่ตั้งมาที่สอนให้นักศึกษายึดมั่นในประเพณีที่ตั้งมา นับถือผู้อาวุโส มีระเบียบวินัย มีความสามัคคีและมีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย การนำเอาระบบโซตัสมาใช้ในระยะแรกคือ เมื่อประมาณ 30 ถึง 40 ปีมาแล้วค่อนข้างจะได้ผลและบรรลุตามวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ประการของโซตัสพอสมควร ทั้งนี้เพราะในสมัยก่อนนักศึกษามีจำนวนน้อย การดูแลควบคุมกันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องจึงเป็นไปอย่างทั่วถึง การประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ก็ทำโดยองค์การนักศึกษาเท่านั้น จึงทำให้เกิดความสามัคคีได้ดี และน้องใหม่ก็มีเวลาพักผ่อนและสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ตามปกติ

เมื่อกาลเวลาได้ล่วงเลยมา 30 ถึง 40 ปี หลายสิ่งได้เปลี่ยนแปลงไป คนเราก็เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน นอกจากจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นอย่างมากมาแล้ว นักศึกษาปัจจุบันมีความแตกต่างกับนักศึกษาสมัยก่อนอย่างมากในเรื่องความเชื่อความคิดและความเคารพผู้ใหญ่ เป็นต้น นอกจากนั้นวิธีการต้อนรับน้องใหม่ในปัจจุบันก็แตกต่างกับวิธีการต้อนรับน้องใหม่ในสมัยก่อนมาก ปัญหาของการต้อนรับน้องใหม่ในปัจจุบันจึงมีมากมายดังนี้

1. ปัญหาที่เกี่ยวกับนักศึกษารุ่นพี่

1.1 นักศึกษารุ่นพี่ไม่ยึดมั่นในหลักการของโซตัส จึงไม่ได้นำเอาหลักการของโซตัสมาใช้

1.2 นักศึกษารุ่นพี่ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์มาตรการและวิธีการจัดกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์ที่แท้จริง

1.3 นักศึกษารุ่นพี่ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง จึงทำให้เกิดการขัดแย้งในทีมงาน

1.4 นักศึกษาส่วนมากมีความเชื่อที่ผิดคิดว่าวิธีการบังคับขู่เข็ญและตะคอก จะทำให้น้องใหม่เคารพเชื่อฟังรุ่นพี่และก่อให้เกิดความรักความผูกพันเห็นอกเห็นใจกันในหมู่น้องใหม่

1.5 นักศึกษารุ่นพี่ไม่คำนึงถึงความแตกต่างของนักศึกษารุ่นน้อง เช่น ทางด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต

1.6 นักศึกษารุ่นพี่จำนวนมากไม่ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง คือมีความประพฤติไม่เหมาะสมไม่มีระเบียบวินัย จึงเป็นการยากที่จะสอนให้นักศึกษารุ่นน้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของนักศึกษารุ่นพี่

1.7 นักศึกษารุ่นพี่ส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะระเบียบการต้อนรับน้องใหม่ จึงทำให้นักศึกษารุ่นน้องเกิดความสับสน

1.8 นักศึกษารุ่นพี่ส่วนใหญ่ยึดถือห่มุคณะมาก จึงทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันระหว่างคณะ ทำให้ขาดความสามัคคีในมหาวิทยาลัย

2. ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่

2.1 การประชุมเชียร์โดยการบังคับให้น้องใหม่ไปฝึกซ้อมเพลงเชียร์เป็นเวลาครั้งละหลายชั่วโมง เป็นเวลาสี่ถึงหกสัปดาห์ ทำให้นักศึกษาใหม่ไม่มีเวลาศึกษาเล่าเรียนอย่างเพียงพอ ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ

2.2 การบังคับให้นักศึกษาใหม่วิ่งโดยพร้อมกันเป็นหมู่ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย เช่น การเจ็บไข้ การช้ำชอกฟกช้ำ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสี่ยงต่อการเสียชีวิตอันเนื่องมาจากโรคหัวใจ และโรคตับอักเสบ

2.3 การวิ่ง การลงโทษ ด้วยวิธีการต่างๆ และการปล้นหอทำให้นักศึกษาใหม่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิต โดยเฉพาะผู้ที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิต

อยู่แล้ว เมื่อต้องมาถูกวิพากษ์ ถูกลงโทษ หรือถูกปล้นหอ ก็ทำให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพจิตมากขึ้น นักศึกษาใหม่บางคนทนต่อสภาพการประชุมเชียร์ด้วยวิธีการดังกล่าวไม่ไหวก็ต้องลาออกจากการเป็นนักศึกษาไป

2.4 นักศึกษาบางกลุ่มได้บังคับให้น้องใหม่ดื่มของมีนเมา

2.5 การประชุมเชียร์ และการต้อนรับน้องใหม่ ด้วยวิธีรุนแรง ทำให้นักศึกษาบางกลุ่มไม่เห็นด้วยและทำการต่อต้านด้วยวิธีการต่างๆ ทำให้เกิดการแตกแยก

2.6 วิธีการประชุมเชียร์ และการต้อนรับน้องใหม่ที่รุนแรงและขัดต่อขนบธรรมเนียมอันดีงามของสังคมไทย ทำให้สื่อมวลชนเสนอข่าวที่ก่อให้เกิดภาพพจน์ที่เสียหายต่อชื่อเสียงของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย (สำเนา และบุญเรียง, 2531)

3. ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้บริหารและอาจารย์

3.1 มีการเปลี่ยนตัวผู้บริหารตามวาระบ่อยมาก ผู้บริหารใหม่มักไม่เข้าใจปัญหาการประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่

3.2 ผู้บริหารบางคนไม่ให้ความสำคัญ จึงไม่ให้การสนับสนุนกิจกรรม การประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่

3.3 อาจารย์โดยทั่วไปไม่เห็นความสำคัญ ไม่สนใจและไม่ให้การสนับสนุนกิจกรรมการประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่

4. ปัญหาที่เกี่ยวกับงบประมาณ

4.1 องค์กรนักศึกษาบางสถาบันขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่

4.2 องค์กรนักศึกษาบางสถาบันใช้งบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย จึงทำให้เสียค่าใช้จ่ายมากมาย

รูปแบบกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่ที่สร้างสรรค์

จากสภาพและปัญหาของกิจกรรมประชุมเชียร์

และการต้อนรับน้องใหม่ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้เขียน ซึ่งมีประสบการณ์ตรงกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ทั้งในฐานะที่เคยเป็นนิสิต อาจารย์ และผู้บริหารที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมดังกล่าว ตลอดจน เคยทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการต้อนรับน้องใหม่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงขอเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์

การกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะการกำหนดวัตถุประสงค์จะช่วยให้อาจารย์และนักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นอกจากนี้วัตถุประสงค์ยังมีความจำเป็นในการประเมินผลของกิจกรรมอีกด้วย วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษาที่สร้างสรรค์ควรมีดังนี้

1.1 เพื่อช่วยให้นักศึกษาใหม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยได้อย่างรวดเร็ว

1.2 เพื่อให้นักศึกษารุ่นพี่สร้างความอบอุ่นและความประทับใจให้กับนักศึกษารุ่นน้อง

1.3 เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา

1.4 เพื่อช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

1.5 เพื่อส่งเสริมทำนุบำรุงประเพณีอันดีงามของมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรมของชาติ

2. นโยบาย

มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ในลักษณะที่สร้างสรรค์ ให้นักศึกษารุ่นพี่ช่วยเหลือ นักศึกษารุ่นน้องให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยได้อย่างรวดเร็ว เพื่อช่วยให้การเรียน

การสอนและการพัฒนานักศึกษามีประสิทธิภาพ กิจกรรมการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่จึงควรเป็น ประเพณีที่งดงามที่จะช่วยให้เกิดความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสีย ต่อผลการศึกษา ตลอดจนสภาพร่างกายและจิตใจของนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ควรให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย โดยช่วยดูแล และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาผู้รับผิดชอบจัดกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง

3. รูปแบบการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่

กิจกรรมการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษาที่สร้างสรรค์ควรมีรูปแบบดังต่อไปนี้

3.1 กลุ่มหรือองค์การของนักศึกษาที่จะจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ควรมีไม่มาก เช่น องค์การนักศึกษา สโมสรนักศึกษาระดับคณะและหอพักนักศึกษา เป็นต้น

3.2 การจัดกิจกรรมของนักศึกษาทุกองค์การรวมกันต้องไม่จัดเกินสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละไม่เกิน 2 ชั่วโมง และให้ดำเนินการให้เสร็จภายใน 1 เดือน นับตั้งแต่การเปิดการศึกษาภาคต้น

3.3 กิจกรรมที่ช่วยให้น้องใหม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัย เช่น

3.3.1 แนะนำสถานที่ที่สำคัญภายในมหาวิทยาลัย

3.3.2 แนะนำบุคคลสำคัญของคณะและของมหาวิทยาลัย

3.3.3 สอน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

3.3.4 สอนระบบและวิธีการศึกษาของมหาวิทยาลัย

- 3.3.5 แนะนำการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัย
- 3.4 กิจกรรมที่ช่วยให้ห้องใหม่เกิดความอบอุ่นเกิดความประทับใจและหล่อหลอมความเป็นสถาบัน
- 3.4.1 แจกโน้ตเพลงมหาวิทยาลัย
- 3.4.2 เชิญอาจารย์และศิษย์เก่ามาให้ข้อคิด
- 3.4.3 สอนเพลงคณะ เพลงมหาวิทยาลัย
- 3.4.4 สอนให้รักคณะ รักมหาวิทยาลัย
- 3.4.5 นักศึกษารุ่นพี่ปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดี
- 3.4.6 อบรมน้องด้วยคำสุภาพมีเหตุผล
- 3.4.7 ปลุกฝังความเป็นพี่น้องร่วมสถาบัน
- 3.4.8 จัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อการผ่อนคลายในช่วงการซ้อมเพลงเชียร์
- 3.4.9 จัดกิจกรรมพัฒนามหาวิทยาลัยร่วมกันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง
- 3.4.10 เปิดเพลงมหาวิทยาลัยให้ห้องฟังนอกเวลาเรียน
- 3.4.11 ให้น้องเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ
- 3.5 กิจกรรมเพื่อการพัฒนาการศึกษา
- 3.5.1 สอนให้น้องรู้จักการใช้บริการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้
- 3.5.2 เชิญอาจารย์มาสอนวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องให้น้อง
- 3.5.3 เชิญแพทย์มาแนะนำวิธีการรักษาป้องกันที่เกี่ยวกับสุขภาพให้น้อง เช่น การป้องกันโรคเอดส์
- 3.5.4 จัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกายให้น้อง เช่น การวิ่งเพื่อการออกกำลังกายและการเดินแอโรบิค
- 3.6 กิจกรรมวันต้อนรับห้องใหม่
- 3.6.1 จัดวิ่ง-เดินการกุศลร่วมกันระหว่างอาจารย์ รุ่นพี่ รุ่นน้องและผู้ปกครอง เพื่อหารายได้เป็นทุนการศึกษาให้น้องใหม่ที่มีฐานะยากจน
- 3.6.2 จัดพิธีสู่ขวัญ บายศรีสู่ขวัญ การผูกเสี่ยว
- 3.6.3 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทำนุบำรุงประเพณีอันดีงามของมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรมแห่งชาติ
- 3.6.4 มีการมอบของที่ระลึก
- 3.7 สิ่งที่นักศึกษารุ่นพี่ต้องปฏิบัติระหว่างการประชุมเชียร์และการต้อนรับห้องใหม่
- 3.7.1 ไม่เสพของมีนเมาก่อนเข้าร่วมกิจกรรม
- 3.7.2 ไม่มีการเลี้ยงของมีนเมาทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง
- 3.7.3 ไม่ละเมิดร่างกายและทรัพย์สินของน้อง
- 3.7.4 ไม่ใช้วาจาที่ไม่สุภาพหรือที่ทำให้ลายจิตใจของน้อง
- 3.7.5 ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
- 3.8 กิจกรรมรับรองภายหลังจากการต้อนรับห้องใหม่
- เพื่อให้ห้องใหม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณี เกิดความประทับใจและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง นักศึกษารุ่นพี่ควรร่วมกับรุ่นน้องเพื่อจัดกิจกรรมร่วมกันเป็นระยะ ๆ เช่น
- 3.8.1 การร่วมกันพัฒนามหาวิทยาลัย
- 3.8.2 กีฬาน้องใหม่
- 3.8.3 บำเพ็ญประโยชน์ภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมกัน

4. การนำเอารูปแบบกิจกรรมการต้อนรับ น้องใหม่ของนักศึกษาที่สร้างสรรค์ไปใช้

เป็นการยากที่จะเปลี่ยนแปลงนักศึกษาที่ยังมีความเชื่อและยึดติดอยู่กับวิธีการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่โดยวิธีที่ใช้ความรุนแรง การที่จะนำเอารูปแบบที่สร้างสรรค์ไปใช้ให้ได้ผลนั้น มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ควรจัดสัมมนาอาจารย์และนักศึกษา เพื่อพัฒนารูปแบบการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ปัญหาและสาเหตุแห่งปัญหา

4.1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์

4.1.3 การกำหนดรูปแบบ

4.1.4 การกำหนดมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นมาตรการดังกล่าวควรมีดังต่อไปนี้

(1) การประชาสัมพันธ์

(2) การฝึกอบรมและการประชุมศึกษารุ่นพี่ที่มีหน้าที่จัดกิจกรรม

(3) การวางแผน

(4) การประเมินผลกิจกรรม

4.2 ควรออกกฎ ระเบียบที่เกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่โดยตรง

4.3 ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของทุกฝ่ายให้ชัดเจน รวมทั้งการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบดูแลให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ

4.4 ทำการลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ

4.5 นำผลจากการประเมินเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนารูปแบบให้มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

สำเนา ขจรศิลป์ และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2531) รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษา เกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลานครินทร์ ทบวงมหาวิทยาลัย (อัดโรเนียว) ■

ศาสตราจารย์คนใหม่

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ได้มีการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยมีมติอนุมัติตำแหน่งศาสตราจารย์ ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2540 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2540 จำนวน 4 ราย ดังนี้

1. ศาสตราจารย์ไกรสิทธิ์ ดันดิศรีรินทร์ เป็นศาสตราจารย์ ระดับ 11 ในสาขาวิชากุมารเวชศาสตร์ ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

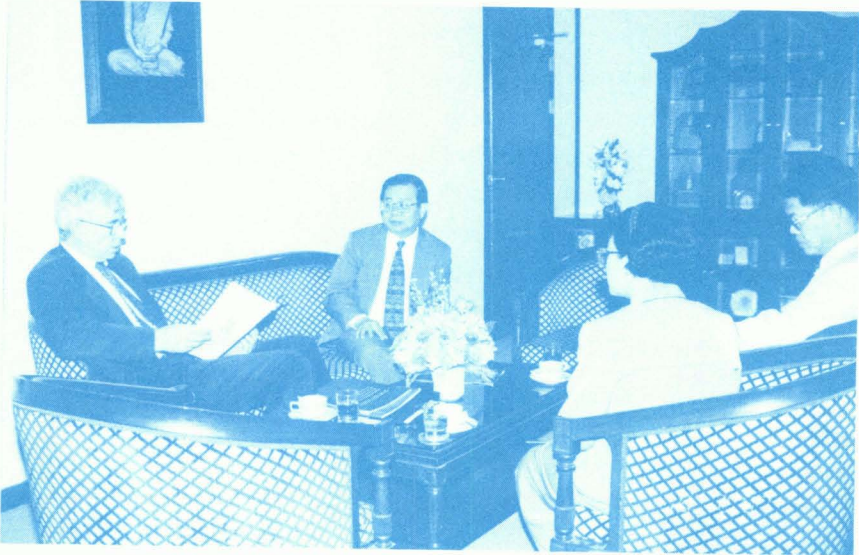
2. รองศาสตราจารย์สมพล ประคองพันธ์ เป็น

ศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาเภสัชศาสตร์ ภาควิชาเภสัชกรรม คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3. รองศาสตราจารย์อร่าม โรจนสกุล เป็นศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

4. รองศาสตราจารย์สมชาย เอี่ยมอ่อง เป็นศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาอายุรศาสตร์ ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพเป็นข่าว

รศ.วันชัย ศิริชนะ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ให้ Sir Tim Lanhester ของ SOAS เข้าพบเพื่อหารือข้อราชการ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ ณ ทบวงมหาวิทยาลัย

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ รมว. ทบวงมหาวิทยาลัย และนายพินิจ จารุสมบัติ รมช.คมนาคม ร่วมลงนามความร่วมมือทวิภาคี ผลิตรักเรียนเดินเรือพาณิชย์ ระดับปริญญาตรี ระหว่างมหาวิทยาลัยบูรพากับกรมเจ้าท่า ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2540 ณ โรงแรมมารีวอเตอร์เกท

โครงการให้นักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศ กลับมาสอนในสถาบันอุดมศึกษา

โครงการให้นักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศ กลับมาสอนในสถาบันอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ในสาขาวิชาที่ขาดแคลน และเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงที่จำเป็นต่อการพัฒนาสู่ประเทศไทย โดยมีระยะเวลาดำเนินงาน 5 ปี (พ.ศ.2539-2543) ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากสมาคมนักวิชาชีพไทยในอเมริกาและแคนาดา (ATPAC) ในการคัดสรรนักวิชาการที่มีคุณภาพและประสานการจัดทำโครงการร่วมกับมหาวิทยาลัย/สถาบันของไทย โดยมีขั้นตอนการดำเนินโครงการสรุปได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัย/สถาบันจัดทำคำขอรับการสนับสนุนตามแบบฟอร์มที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยระบุวัตถุประสงค์กิจกรรมของโครงการ แผนการดำเนินงาน ผลที่ได้รับเมื่อโครงการสิ้นสุดลง และแผนงาน/ความร่วมมือในอนาคต ตลอดจนให้รายละเอียดโครงการที่ชัดเจน เช่น ระยะเวลาดำเนินโครงการ การตอบรับเข้าร่วมโครงการจากนักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศ เป็นต้น โดยให้ยื่นคำขอรับการสนับสนุนไปยังทบวงฯ ไม่น้อยกว่า 45 วัน ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ

2. ในการเสนอโครงการ ขอให้ผู้รับผิดชอบโครงการของมหาวิทยาลัย/สถาบัน ติดต่อกับนักวิชาการไทยในต่างประเทศเองตามรายชื่อ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail ของนักวิชาการที่ทบวงฯได้จัดรวบรวมไว้ ทั้งนี้ เมื่อติดต่อกับนักวิชาการแล้ว ขอให้แนบหนังสือตอบรับการเข้าร่วมโครงการของนักวิชาการมาพร้อมกับคำขอรับการสนับสนุน หากนักวิชาการที่ต้องการเชิญไม่ได้มีรายชื่ออยู่ในเอกสารของทบวงมหาวิทยาลัย ขอให้แนบประวัติการศึกษา และประสบการณ์การทำงานมาด้วย

3. ทบวงมหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติคำขอโครงการที่มีรายละเอียดครบถ้วนและจะแจ้งการอนุมัติโครงการ และค่าใช้จ่ายที่ได้รับการสนับสนุน ซึ่งจะจ่ายเป็นเช็คธนาคารแห่งประเทศไทย ส่งให้แก่คณะ หรือมหาวิทยาลัย/สถาบัน โดยมหาวิทยาลัย/สถาบันจะต้องแจ้งชื่อผู้มารับเช็ค พร้อมทั้งนำไปเสร็จรับเงินมารับเช็ค ดังกล่าว

4. เมื่อมหาวิทยาลัย/สถาบัน ดำเนินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินโครงการ ไปยังทบวงมหาวิทยาลัยภายใน 20 วัน นับจากวันสิ้นสุดโครงการ ในกรณีค่าโดยสารเครื่องบินสำหรับการเดินทางระหว่างประเทศของนักวิชาการไทยที่มาปฏิบัติงานในโครงการ ซึ่งให้เบิกจ่ายตามที่จ่ายจริง หากต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติ ให้คืนเงินเหลือจ่ายจำนวนดังกล่าวด้วย

ทั้งนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำคู่มือการขอรับการสนับสนุนโครงการ ภายใต้โครงการให้นักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศกลับมาสอนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2540

รายงานการดำเนินโครงการ และการประเมินผลโครงการ ให้นักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศกลับมาสอนในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2539

รายงานการดำเนินโครงการ และการประเมินผลโครงการให้นักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศกลับมาสอนในสถาบันอุดมศึกษาประจำปีงบประมาณ 2539 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ในสาขาวิชาที่ขาดแคลน 15 สาขาวิชา และถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงที่จำเป็นในการพัฒนาสู่ประเทศไทย โดยผ่านทางนักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศ ซึ่งจะเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการที่มหาวิทยาลัย/สถาบันเสนอขอรับการสนับสนุน โครงการดังกล่าวได้รับการจัดสรรงบประมาณในปี 2539 จำนวน 24.5 ล้านบาท ผลการดำเนินโครงการมีมหาวิทยาลัย/สถาบัน และสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเสนอโครงการ จำนวน 85 โครงการ เป็นเงินรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 22 ล้านบาท โดยมีโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ 50 โครงการ เป็นเงินประมาณ 11 ล้านบาท และมีโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ 24 โครงการ และไม่ได้รับอนุมัติ หรือยกเลิก 11 โครงการ สำหรับกิจกรรมในโครงการมีหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่การประชุมสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การฝึกอบรม การสอนในระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา การให้คำปรึกษาในการพัฒนาหลักสูตร การทำวิทยานิพนธ์ การวางแผนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และการจัดทำโครงการวิจัย เป็นต้น

การประมวลผลจากแบบประเมินโครงการซึ่งมหาวิทยาลัย/สถาบันที่จัดทำโครงการเป็นผู้ประเมิน และจากการศึกษาวิเคราะห์โครงการที่มหาวิทยาลัย/สถาบันเสนอขอรับการสนับสนุนพบว่าโครงการส่วนใหญ่เน้นการพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ก้าวหน้าไปถ่ายทอดให้แก่นักศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือนักวิชาการไทยมาช่วยสอนนักศึกษาโดยตรง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีส่วนกระตุ้นให้นักศึกษาอาจารย์ตื่นตัวในการรับวิทยาการที่ก้าวหน้าทันสมัย และสนใจการทำวิจัยหรือพัฒนาเทคนิคการสอนมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นช่องทางให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยไทยและมหาวิทยาลัยต่างประเทศ โดยมีนักวิชาการไทยเป็นผู้ประสานความร่วมมือดังกล่าว ได้แก่ โครงการวิจัยร่วม การแลกเปลี่ยน นักศึกษา อาจารย์ เป็นต้น

คำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย

ที่ 145/2539

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการให้นักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศกลับมาสอนในสถาบันอุดมศึกษา

ด้วยคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 9/2539 เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2539 ได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการให้นักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศกลับมาสอนในสถาบันอุดมศึกษา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการให้นักวิชาการไทยที่อยู่ต่างประเทศกลับมาสอนในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อทำหน้าที่บริหาร จัดการ กำกับ และติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะบุคคลเพื่อให้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยประกอบด้วยบุคคลดังมีรายนามต่อไปนี้

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
1. รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	ประธานอนุกรรมการ
2. อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
3. อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
4. อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
5. อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
6. อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
7. ผู้แทนสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
8. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
9. อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
10. อธิบดีกรมบัญชีกลาง หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
11. ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ	อนุกรรมการ
12. ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
13. ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
14. ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนการวิจัย
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)	อนุกรรมการ
15. รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	อนุกรรมการ
16. รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	อนุกรรมการ
17. ผู้แทนสมาคมนักวิชาชีพไทยในอเมริกาและแคนาดา (ATPAC)	อนุกรรมการ
18. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
19. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหาร
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
20. ผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย หรือผู้แทน	อนุกรรมการและเลขานุการ
21. เจ้าหน้าที่กองวิเทศสัมพันธ์
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2539

(ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา)
ประธานกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย

การบริหารการประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance Management)

..รศ.เดช พุทธเจริญทอง ..

1. ความเป็นมาของการประกันคุณภาพ

ประเทศออสเตรเลีย ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสูง โดยต้องการให้คุณภาพของการศึกษาของมหาลัยต่างๆ ในประเทศออสเตรเลียเป็นที่ยอมรับทั้งภายในและต่างประเทศในเดือนพฤศจิกายน 1992 รัฐมนตรีจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เรียกว่า "The Committee for Quality Assurance in Higher Education" ในลักษณะกรรมการที่ปรึกษาของรัฐมนตรีเพื่อช่วยในการกำหนดกลยุทธ์ (strategy) เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และความเป็นสากลของสถาบันการศึกษาระดับสูงของประเทศออสเตรเลีย และยังให้จัดสรรเงินทุนจำนวนหนึ่งเสริมให้มหาลัยที่มีผลงานด้านประกันคุณภาพดีเด่น ภายใต้โครงการการประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

กรรมการชุดดังกล่าวประกอบด้วย บุคคลทางด้านการศึกษาในระดับสูง ผู้บริหารการศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ และผู้เชี่ยวชาญภาคอุตสาหกรรม กรรมการชุดนี้ประชุมกันครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน 1993

2. แนวทางการประกันคุณภาพของรัฐในช่วงปี 1993-1995

2.1 การประกันคุณภาพในช่วง 1993

เป้าหมายของการประกันคุณภาพด้านการศึกษาในระยะแรก (1993) จะมุ่งเน้น การกำหนดกลยุทธ์

และวิธีการประเมินคุณภาพ ในด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการชุมชน (community service) โดยทั่วๆ ไป ในระยะนี้จะมีการทบทวนและตรวจสอบกลยุทธ์ และกลไกที่จะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เข้าร่วมโครงการการประกันคุณภาพ (มหาวิทยาลัยจะต้องจัดส่ง Portfolio outlining their quality assurance policies and practices ให้กรรมการประกันคุณภาพ หลังจากนั้น review teams ซึ่งประกอบด้วย กรรมการประกันคุณภาพอย่างน้อย 2 คน และมาจาก higher education 1 คน และจากอุตสาหกรรมอีก 1 คน จะเป็นผู้ทบทวนและตรวจสอบ) ผลการทบทวนจะแจ้งกลับไปให้สถาบันที่เกี่ยวข้องทราบ และจะใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกลยุทธ์ของรัฐบาลต่อไป

2.2 การประกันคุณภาพในช่วง 1994

ในช่วงปี 1994 เป้าหมายของการประกันคุณภาพจะมุ่งเน้น การสอนและการเรียนของมหาวิทยาลัยมากขึ้น (รวมทั้งการคุมวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ระดับสูงกว่าปริญญาตรี และการฝึกอบรม) ซึ่งคณะกรรมการประกันคุณภาพฯ ได้กำหนดแนวทาง (Minister's Guidelines) และขอข่ายการตรวจสอบ (reviews) ไว้ดังนี้

(1) แผนและการจัดการ (management) ของโปรแกรมการสอน-การเรียน ทั้งในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี (รวมทั้งการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานที่เอื้ออำนวยต่อการปรับปรุงคุณภาพฯ เช่น โครงสร้างสภาวิชาการฯ กรรมการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

และตำแหน่งผู้บริหารเป็นต้น)

(2) การกำหนดหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการอนุมัติหลักสูตร

(3) การส่งโปรแกรมการศึกษาและการประเมินคุณภาพ (delivery and assessment) ซึ่งรวมทั้งการจัดตารางการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ห้องบรรยาย Lecture theaters อุปกรณ์ Multi-media ฯลฯ อย่างมีคุณภาพที่เหมาะสม (appropriate assessment)

(4) การประเมิน การกระตุ้น และการทบทวน (Evaluation, monitoring and review) เช่น การประเมินการสอน (Questionnaire) โดยนักศึกษา และการตีความ การให้รางวัล และการทบทวนวิธีการประเมิน จะต้องดูในรายละเอียดมากขึ้น

(5) ผลการศึกษาของนักศึกษา

การศึกษาของนักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี และสูงกว่าจะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ และมีการประเมินโดยวิธีใด เช่น อาจจะประเมินจาก

- อัตราการก้าวหน้า และอัตราการจบของนักศึกษา

- ความพอใจของนักศึกษาปัจจุบัน และนักศึกษาที่จบแล้ว

- อัตราส่วนของอาจารย์ และนักศึกษา

- ในกรอบของนักศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาจจะประเมินจากความเห็นของกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (กรรมการภายนอก) การตีพิมพ์ของวิทยานิพนธ์ รางวัลจากผลงานวิจัย และเวลาที่ใช้ทำวิทยานิพนธ์ (thesis completion times) เป็นต้น

- การประเมินจากองค์กรภายนอก เช่น การยอมรับหลักสูตร การได้รับรางวัล การชนะเลิศการแข่งขัน การรับเข้าศึกษาต่อ การยอมรับของสถาบัน การศึกษาระดับสูงทั้งในและต่างประเทศ

- การได้งาน และความเห็นของนายจ้าง เป็นต้น

- ความสำเร็จในหน้าที่การงาน

(6) ผลของการนำเอาวิธีการสอน-การเรียนรู้ใหม่ๆ มาใช้ รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาวิธีการสอน-การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาคณาจารย์ และการจัดการด้านการสอนและการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่

(7) การบริการนักศึกษา (Student support services) เช่น การบริการให้คำปรึกษา จัดทำโครงการหรือโปรแกรมพิเศษ ให้นักศึกษากลุ่มที่มีศักยภาพต่างกัน อาทิ ด้านภาษา ด้านวัฒนธรรม มีโอกาสเพิ่มศักยภาพ การบริการนักศึกษาจะรวมถึง การบริการด้านข้อมูล ข่าวสาร (computing) และการบริการห้องสมุด

(8) การคัดเลือกบุคลากร การเลื่อนขั้นและตำแหน่งวิชาการ และการพัฒนาบุคลากร

- กระบวนการคัดเลือกบุคลากรมีความมั่นใจได้หรือไม่ว่าจะได้บุคลากรที่เหมาะสม เช่น การรับสมัครบุคลากรเป็นไปอย่างกว้างขวางหรือไม่ บางตำแหน่งจะต้องประกาศรับสมัครทั้งในและต่างประเทศ การคัดเลือกทำโดยวิธีใด อาทิ ให้บรรยาย ให้เสนอผลงาน เป็นต้น

- มีกระบวนการเพิ่มทักษะด้านการสอน ให้กับอาจารย์หรือไม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ใหม่ที่ไม่ได้มีประสบการณ์ด้านการสอน หรืออาจารย์เก่าที่ขาดทักษะการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสอน เป็นต้น

- มีนโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ และการเลื่อนขั้นและตำแหน่งวิชาการหรือไม่ เช่น โปรแกรมการฝึกอบรม การประเมินการสอน (โดยนักศึกษา) การให้ข้อมูลหรือแนวทางการพิจารณาผลงานวิชาการ (ผลงานหลัก ประกอบด้วย การสอน การวิจัย และการบริการชุมชน) เป็นต้น

(9) การให้คำปรึกษา นักศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี กระบวนการให้คำปรึกษาเป็นอย่างไร สัมฤทธิ์ผล

มากนัก้อยเพียงไร แหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุด อุปกรณ์ประกอบอื่น เช่น เครื่องมือ เครื่องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีเพียงพอหรือไม่

2.3 การประกันคุณภาพในช่วง 1995

ในช่วงปี 1995 เป้าหมายหลักของการประกันคุณภาพจะให้ความสำคัญในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนด้านคุณภาพของงานวิจัย และด้านกระบวนการบริหารงานวิจัยและการบริการชุมชนด้วย

3. แนวการจัดทำ protfolio (ปี 1994)

ลักษณะของ protfolio จะต้องตอบคำถามพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

(1) What quality assurance policies and practices does the institution have in place or is developing for assuring the quality of its teaching and learning performance?

(2) How effective and how fully developed are these?

(3) What processes does the institution have to evaluate and monitor the quality of its outcomes?

(4) Which quality related indicators does the institution use and why?

(5) What are the institution's priorities for improvement?

(6) What quality initiatives has the institution undertaken since the 1993 review and what evidence of improved performance is there?

4. ขั้นตอนของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษามีขั้นตอนและกระบวนการโดยสรุป ดังนี้

(1) จัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ เพื่อ

กำหนดนโยบาย และมาตรการต่างๆ ที่นำไปสู่การประกันคุณภาพ และทำหน้าที่ประสานงาน ให้ข้อมูลแก่สถาบันฯ ที่ร่วมในโครงการ

(2) ตั้งกรรมการประเมิน (Overview Committee) เพื่อสำรวจและประเมินโครงการเป็นระยะๆ ตาม Portfolis ของแต่ละสถาบัน (สถาบันฯ ต้องทำ portfolio เพื่อเสนอให้กรรมการประเมิน)

(3) ประเมินผลของแต่ละช่วงปี แล้วนำผลการประเมินแต่ละครั้งมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

(4) สรุปและหาข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงนโยบาย มาตรการ กลไกที่จะทำให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้น

5. แนวนโยบายใหม่สำหรับการประกันคุณภาพในช่วงปี 1996-1999

รัฐบาลออสเตรเลียได้กำหนดแนวทางที่ใช้เป็นกลยุทธ์ในการประกันคุณภาพการศึกษา และ การปรับปรุงการประกันคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น โดยจะมุ่งเน้นให้สถาบันการศึกษามีกระบวนการ การประกันคุณภาพในลักษณะถาวร กระบวนการดังกล่าวจะต้องบรรจุหรือรวมอยู่ในแผนกลยุทธ์ของสถาบันการศึกษาด้วย แนวนโยบายใหม่ดังกล่าวจะประกอบด้วย 4 ส่วนหลักคือ

(1) แผนการประกันคุณภาพและการปรับปรุงคุณภาพแนวใหม่จะต้องผนวกอยู่ใน missions และ strategic planning ของมหาวิทยาลัย

(2) ต้องการให้มหาวิทยาลัยปรับปรุงการประกันคุณภาพตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแต่ละมหาวิทยาลัย

(3) ในกระบวนการประกันคุณภาพ จะต้องมีการประเมินประสิทธิภาพที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

(4) แผนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของแต่ละมหาวิทยาลัยควรจะเน้นทั้งการปรับปรุงและพัฒนาในส่วนที่ดีอยู่แล้วและส่วนที่ยังไม่ดีด้วย (Weaknesses)

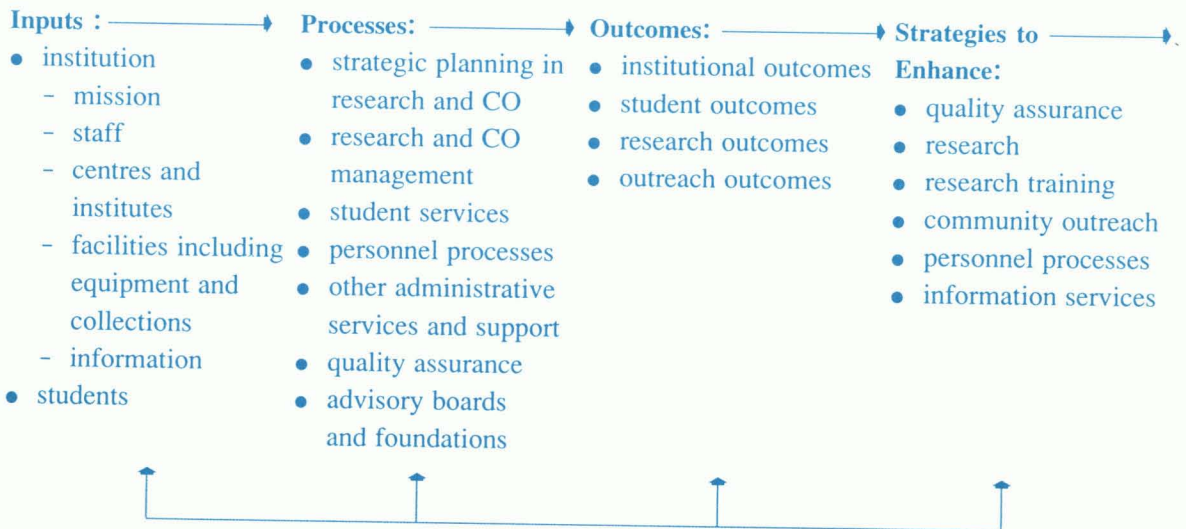
จากแนวนโยบายข้างต้น ในช่วง 3 ปีข้างหน้า รัฐจะจัดสรรเงินจำนวน \$20 ล้าน ให้กับสถาบันการศึกษาที่จัดทำโครงการปรับปรุงคุณภาพ ส่วน AIEF (Australian International Education Foundation) จะให้เงินสนับสนุน \$4.5 ล้าน ในช่วงปี 1996-1999 เพื่อใช้ในการส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติ และการทำวิจัยร่วมกับประเทศที่ให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา

6. การประกันคุณภาพของ Macquarie University

Macquarie University ได้เริ่มทบทวน และปรับปรุงกระบวนการประกันคุณภาพในช่วงปลายปี

1993 โดยจัดทำให้เป็นระบบยิ่งขึ้น และมีกระบวนการประเมินที่ดีขึ้น ในปัจจุบันนี้ (1995) Macquarie University ใช้รูปแบบการประกันคุณภาพที่ประกอบด้วยสี่ส่วนหลัก ในลักษณะวงจรย้อนกลับ (feedback cycles) ซึ่งประกอบด้วย inputs, processes, outcomes และ enhancement strategies ตามรูปข้างล่าง โดยให้แต่ละส่วนประเมินผลการปฏิบัติของตนเอง จากผู้ที่เกี่ยวข้อง และบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกสถาบันฯ (ในลักษณะ การได้รับทุนวิจัย รางวัล ได้รับมอบหมายให้ตั้งศูนย์ หรือหน่วยงานเฉพาะกิจ เป็นกรณีพิเศษ การปรับระดับความนิยมระดับชาติ เป็นต้น)

Four-part Interactive Model of Quality Assurance

กิจกรรมการปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย Macquarie เท่าที่ทราบขณะนี้ มีดังนี้

(1) การปรับปรุงโครงการการบริหารงานทั้งด้านการบริหารงานทั่วไป และการบริหารงานวิชาการในระดับคณะ

(2) นโยบาย-มาตรการ-แผนดำเนินการการบริการด้านห้องสมุด และคอมพิวเตอร์ เพื่อสนอง

การบริหารงานของมหาวิทยาลัย คณาจารย์ นักศึกษา และชุมชน

(3) นโยบาย-มาตรการ-แผนดำเนินการด้านการวิจัย

(4) การพัฒนาด้านบุคลากร เพื่อเพิ่มศักยภาพในด้าน

- การสอน และการวิจัย ของอาจารย์
- การบริหารงานในระดับต่างๆ
- การทำงานและการจัดการของบุคลากร

ทั่วไป

เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และกระบวนการพัฒนาบุคลากรจะประกอบด้วย (เป็นหน่วยงานใหม่ที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจกรรมการประกันคุณภาพ)

- การให้บริการด้านการประเมินการสอน
- การเพิ่มทักษะในการสอนและการวิจัย (ให้ความรู้ ผีก อบรม)
- การพัฒนาโครงการ เช่น โครงการวิจัย
- การให้ความรู้ด้านการสอน (หลักสูตรประกาศนียบัตร) และ
- โครงการคุณภาพการสอน

(5) การปรับปรุงระบบงานบริหารงานบุคคล

- การกำหนดอัตราเงินเดือน และการเลื่อนขึ้นเงินเดือน
- การรับบุคลากรเข้าทำงาน (วิธีการรับสมัครและเกณฑ์การพิจารณา)
- การเลื่อนตำแหน่งวิชาการ และองค์ประกอบของกรรมการ
- การประเมินประสิทธิภาพระบบการบริหารงาน

(6) การปรับปรุงระบบการบริหารงานวิจัย

- การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย
- คณะกรรมการวิจัย ระดับสถาบันฯ และคณะ
- นโยบายการวิจัย
- ทุนวิจัย
- งบประมาณวิจัย
- สมรรถนะงานวิจัย

- การส่งเสริมการวิจัย
- การจัดสรรเงินรายได้จากการวิจัย

เป็นต้น

- การบริหารงานวิจัยของบริษัทวิจัยของมหาวิทยาลัย

(7) การปรับปรุงระบบงานทะเบียน

- ระบบบริหาร และโครงสร้างการบริหารงานทะเบียน
- การรับนักศึกษา
- ประวัติ และข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา
- งานให้คำปรึกษานักศึกษา และสวัสดิการพยาบาล
- งานกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น

(8) การบริการชุมชน

- การบริการด้านห้องสมุด
- การบริการโรงเรียนและนักเรียน
- การบริการอุตสาหกรรม เป็นต้น

(9) ปรับปรุงระบบการงบประมาณ

- การของบประมาณ และ
- การจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานต่างๆ ภายในสถาบันฯ เป็นต้น

7. แหล่งข้อมูล

1. Committee for Quality Assurance in Higher Education. Report on 1994 Quality Review Vol.1, Feb. 1995.
2. Higher Education Budget Statement, Aug. 1996.
3. Quality Portfolio 3, Research and Community Outreach 1995, Macquarie University
4. Ronald R.Sims and Serbrenia J.Sims, Managing Institutions of Higher Education into

the 21st Century, Greenwood Press, New York, 1991.

5. Higher Education Management Vol.7-No.1 March 1995, IMHE

6. Journal of Tertiary Education Adminis-

tration Vol.16-No.2, May 1994.

7. A Handbook for Administrators in Higher Education, CVCP, April 1992.

8. Macquarie University, Sydney

ร.ศ.วันชัย ศิริชนะ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย บรรยายการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษย-ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อเร็วๆ นี้

ร.ศ.วันชัย ศิริชนะ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ลงนามสัญญากู้ยืมเงินทุนหมุนเวียนฯ กับมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ ณ ห้องประชุมบริหาร ทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อเร็วๆ นี้

5 ปี สถาปนามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ความเป็นมา

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ตั้งอยู่ในพื้นที่ อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช มีเนื้อที่ประมาณ 9,000 ไร่ ก่อนจัดตั้งมหาวิทยาลัยนี้ชาวนครศรีธรรมราชได้เรียกร้องให้มีมหาวิทยาลัยมาเป็นเวลายาวนานต่อเนื่องกัน ด้วยเห็นว่า เมืองนครศรีธรรมราชเป็นเมืองประวัติศาสตร์ เป็นศูนย์รวมทางด้าน การเมือง การปกครอง การศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ สมควรมีมหาวิทยาลัยรองรับความต้องการ และเป็นกำลังทางปัญญา ในการพัฒนาเมืองนครและภาคใต้ให้รุ่งเรืองจนล่วงมาถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2535 ความต้องการจึงเกิดเป็นจริง เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาพระราชทานชื่อมหาวิทยาลัยที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้จัดตั้งที่นครศรีธรรมราชว่า “มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์” โดยอัญเชิญจากสร้อยพระนามของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี และต่อมา วันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระปรมาภิไธย ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พุทธศักราช 2535 ตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติพิจารณาเห็นชอบ ซึ่งวันดังกล่าวถือเป็นวันสถาปนามหาวิทยาลัยแห่งนี้

ปรัชญาและปณิธาน

มหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายหลักในการบุกเบิก แสวงหาบำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้เพื่อสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคคลให้เป็น “ผู้มี

ความเรื่องปัญญา และคุณธรรม” ที่เป็นทั้ง คนดีและคนเก่ง โดยเน้น

1. ความเป็นคนไทยที่ทันสมัยในฐานะพลเมืองและพลโลกที่มีอุดมการณ์ประชาธิปไตยรอบและมีทัศนะที่กว้างไกล
2. ความเป็นนักวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในสาขาที่ศึกษาอย่างลึกซึ้ง และประยุกต์ไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ความเป็น “ศึกษิต” ที่มีมโนธรรม คุณธรรม และ จรรยาวิชาชีพ

ตราประจำมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้ลักษณะเป็นรูปทรงหยดน้ำ พระนามย่อ “จก” ภายใต้จุลมงกุฏ (พระเกี้ยว) ซึ่งเป็นตราพระนามสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี ประดิษฐานกึ่งกลาง อักษร “จ” เป็นสีแสด และอักษร “ภ” เป็นสีชาวมี่พื้นสีม่วงรองรับและมีแพรแถบพื้นสีขาว ขอบสีทองรองรับอยู่เบื้องล่าง พร้อมอักษรสีม่วงคำว่า “มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์” ประดับอยู่ภายในแพรแถบ

สีประจำมหาวิทยาลัย

แสด-ม่วง เป็นสีประจำมหาวิทยาลัย โดยสีแสดเป็นสีประจำวันพฤหัสบดี ซึ่งเป็นวันประสูติของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี สีม่วงเป็นสีประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช อันเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งเป็นสีประจำ

พระรัตนธัมมิ (ม่วง รัตนธโช-เปรียญ) เจ้าอาวาสวัดท่าโพธิ์ และผู้อำนวยการจัดการศึกษามณฑลนครศรีธรรมราชและมณฑลปัตตานี (ในสมัยรัชกาลที่ 5) ชาวนครศรีธรรมราชนับถือว่าเป็นผู้จัดการศึกษาสมัยใหม่ของเมืองนี้

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย

ต้นประดู่ (Pterocarpus Indicus Willd) เป็นไม้ที่นิยมปลูกมากในภาคใต้ พุ่มใหญ่ ใหล่มเงา ดอกเป็นช่อ ดอกเล็ก เหลือง หอม

ฐานะและรูปแบบ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ แต่เป็นมหาวิทยาลัยรูปแบบใหม่ ที่เรียกว่า “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล” มีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) ที่มีการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้มีลักษณะเป็นเมืองมหาวิทยาลัย ในรูปแบบ Residential University และเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อชุมชน

พื้นที่ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโดยใช้ชื่อว่าอุทยานการศึกษา “เฉลิมพระเกียรติ” เพื่อเทอดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี “กาญจนาภิเษก” และเพื่อสนองแนวพระราชดำริต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษา วัฒนธรรม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ภารกิจ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีภารกิจหลัก 4 ประการคือ

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงทุกด้าน ทั้งมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ และประยุกต์วิทยาศาสตร์ต่างๆ โดยเน้นสาขา

ขาดแคลน เพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ

2. วิจัยและพัฒนาเพื่อจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ และนำผลการวิจัยและพัฒนาไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

3. บริการทางวิชาการแก่ประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติและของท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะและวัฒนธรรมภาคใต้

การแบ่งส่วนงาน

มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาโดยแบ่งส่วนงานออกเป็นสำนักงานอธิการบดี สำนักวิชา สถาบันและศูนย์ ดังนี้ โดยสำนักงานอธิการบดีมีภารกิจในการประสานนโยบายและประสานงานกับส่วนต่างๆ ในด้านบริหาร สำนักวิชามีภารกิจในการการสอนและการวิจัย สถาบันมีภารกิจในการประสานงานและดำเนินการด้านการวิจัยและพัฒนา และศูนย์มีภารกิจในการบริการทางวิชาการ ตลอดจนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ในส่วนของสำนักวิชาซึ่งมีหน้าที่หลักคือผลิตบัณฑิตนั้น ในช่วงแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 8 มีทั้งหมด 10 สำนักวิชา (คณะ) ได้แก่ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาการจัดการ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สำนักวิชาเทคโนโลยีทรัพยากร สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ สำนักวิชาแพทยศาสตร์

ระบบการศึกษา

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ใช้ระบบหน่วยกิตในการจัดรายวิชาตามหลักสูตรการศึกษา และจัดระบบการเรียน การสอนเป็นแบบไตรภาค (Trimester) มีระยะเวลาเรียนแต่ละภาคการศึกษา 14 สัปดาห์ หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 140-175 หน่วยกิต รวมถึง

การออกไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ 2 ภาค การศึกษาตามระบบ “สหกิจศึกษา” (Co-operative Education) ของมหาวิทยาลัยนักศึกษาระดับปริญญาตรีใช้เวลาเรียนตามหลักสูตรเป็นเวลา 4 ปี

การรับนักศึกษา

มหาวิทยาลัยจะเปิดรับนักศึกษารุ่นแรก ในปี การศึกษา 2541 7 สำนักวิชา 22 หลักสูตร จำนวน 1,420 คน โดยการสอบคัดเลือกตามเกณฑ์ของทบวง มหาวิทยาลัย และการให้โควตาแก่นักเรียนในโรงเรียน พื้นที่จังหวัดภาคใต้

หลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เปิดรับนักศึกษา ในปีการศึกษา 2541

1. สำนักวิชาวิทยาการจัดการ
 - สาขาวิชาการบัญชี
 - สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
 - สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
 - สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว
2. สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์
 - สาขาวิชาניתศาสตร์
 - สาขาวิชาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
 - สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา
3. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
 - สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช
 - สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์
 - สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ
 - สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร

สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์น้ำ

4. สำนักวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 - สาขาวิศวกรรมโยธา
 - สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
 - สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า
 - สาขาวิศวกรรมเคมี
5. สำนักวิชาเทคโนโลยีทรัพยากร
 - สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
 - สาขาวิชาเทคโนโลยีพอลิเมอร์และยาง
 - สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการทรัพยากรทะเล และชายฝั่ง
6. สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์
 - สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์
 - สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์
7. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์
 - สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ตระหนักในประวัติความเป็นมาที่ผ่านการต่อสู้เรียกร้องยาวนานของสังคม จึงมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อชุมชนอย่างแท้จริง ขณะเดียวกันจะพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยระดับชาติและนานาชาติ ประสานความเป็นสากลกับความเป็นท้องถิ่นให้เหมาะสม และมีปณิธานมั่นว่ามหาวิทยาลัยนี้จะบุกเบิก แสวงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้ เพื่อสร้างสรรค์จรจรใจความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคคล โดยให้เป็นผู้มีความเรื่องปัญญาและคุณธรรม รวมทั้งเอื้ออำนวยต่อความเจริญ ของสังคมและมนุษยชาติมิมีวันเสื่อมสูญ

อุทยานการศึกษา “เฉลิมพระเกียรติ”

อุทยานการศึกษา “เฉลิมพระเกียรติ” ประกอบด้วยอุทยานย่อย ๆ ดังนี้

1. **อุทยานเทิดพระเกียรติ** ประกอบด้วย ส่วน **จัดนิทรรศการถาวร** ที่ใช้สื่อหลายชนิด มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ส่วน **ภูมิภาคศึกษา** ที่แสดงเรื่องราวของกลุ่มชนในภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับภาคใต้ และสัมพันธ์กับประเทศไทยมานาน ส่วน **ธรรมชาติศึกษา** ที่เน้นความเข้าใจธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ ส่วน **สิ่งแวดล้อมศึกษา** ที่มุ่งให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ส่วน **ร่างกายและจิตใจมนุษย์** ที่เน้นความเข้าใจชีวิต ส่วน **นิทรรศการหมุนเวียน** ที่มุ่งเผยแพร่ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น และทอดจดหมายเหตุที่จัดรวบรวม รักษาเอกสารหลักฐานสำคัญเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
2. **วนอุทยาน** เป็นส่วนฟื้นฟูป่าธรรมชาติ และเป็นสวนป่าสัตว์เปิด
3. **อุทยานพฤกษศาสตร์** เป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชในภูมิภาคและเขตร้อน
4. **อุทยานธรรมนิทัศน์** เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าธรรมะในศาสนาต่างๆ ตลอดจนพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
5. **อุทยานโบราณคดี** เป็นแหล่งศึกษาด้านโบราณคดี โดยดำเนินการให้โบราณสถาน “ตุ้มปั่ง” ซึ่ง

อยู่ในบริเวณ มหาวิทยาลัยและมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 12-14 มีคุณค่าแก่การเรียนรู้

6. **อุทยานไทยทักษิณ** เป็นแหล่งจัดแสดงวัฒนธรรมไทยทักษิณ เพื่อเข้าใจวิถีชีวิตและภูมิปัญญาด้านต่างๆ ตลอดจนจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ถ่ายทอดวัฒนธรรม
7. **อุทยานสัมมนาและสาธิต** เป็นศูนย์บริการทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ เช่น ประชุม อบรม สัมมนา อภิปราย แสดงนิทรรศการ
8. **อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** เป็นแหล่งให้ความรู้ ปรับปรุง และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชน โดยร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน
9. **อุทยานสิ่งแวดล้อม** จัดให้ทั้งมหาวิทยาลัย เป็นเขตรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นแหล่งเรียนรู้วิธีการรักษาสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด การป้องกันมลภาวะ และการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
10. **เขตการศึกษา** เป็นเขตบริหารและให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ที่บูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานการศึกษา
11. **ฟาร์มมหาวิทยาลัย** เป็นแหล่งปฏิบัติการด้านการเรียนการสอนและการวิจัย ในสาขาวิชาที่เกี่ยวกับการเกษตรและการอาหาร เป็นแหล่งสาธิตและจัดทำโรงงานต้นแบบเพื่อบริการสังคม

นายมนตรี ด้านไพบุลย์ รว.ทบวงมหาวิทยาลัย และ รศ.วันชัย ศิริชนะ ปลัดทบวงฯ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนฯ สถาบัน วิศวกร ที่ปรึกษาตลอดจนคณะสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ได้เดินทางไปตรวจพื้นที่จัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่จังหวัดเชียงราย และคาดว่าจะใช้พื้นที่ 3 แห่งจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาเขต คือ พื้นที่ดอยแจ่ม ดอยโตน และแม่ลาว เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2540

.....ติดตามข่าวสารด้านการอุดมศึกษาได้จาก.....

อนุสารอุดมศึกษา รายเดือน เสนอสาระเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์ เสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา ข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจของทบวงมหาวิทยาลัย

วารสารข่าวทบวงมหาวิทยาลัยรายสัปดาห์ ฉบับพิมพ์แรก ในหนังสือพิมพ์ “สมัครวัน” ในเครือบริษัท วัฏจักร จำกัด มหาชน ทุกวันเสาร์ บริการข่าวสารในแวดวงอุดมศึกษา แนวทางการศึกษา และอาชีพสำหรับนิสิต นักศึกษา บัณฑิต และผู้แสวงหาโอกาสในตลาดแรงงาน

ดำเนินงานโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ชื่อ.....

ทบวงมหาวิทยาลัย ที่อยู่.....

328 ถนนศรีอยุธยา
พญาไท กรุงเทพฯ 10400

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์หลานหลวง

(นายสมัย ธรรมสอน)
หัวหน้าฝ่ายสารบรรณ